

SCRIMĂ ÎN VECHIUL STIL SPANIOL

(litografie)

MARIN SORESCU

ȘAH

Eu mut o zi albă, El mută o zi neagră. Eu înaintez cu un vis, El mi-l ia la război.

E scosă pe margine. O să-ți dau șah și pierzi optimismul, Imi spune el. Nu-i nimic, glumesc eu, Fac rocada sentimentelor.

UMBERTO SABA (1883-1957) poet liric Italian

GOL

Portarul căzut în apărarea ultimului gol, își ascunde fața la pământ, să nu vadă lumina crudă. Camaradul care-l îndeamnă în genunchi cu cuvinte și cu mâna să se scoale, îl descoperă ochii plini de lacrimi.

(Din „Cuvinte”) În românește de Petru SFETCA

GEORGE CĂLINESCU (1899-1965) critic, istoric literar și prozator român

NOUA PALESTRĂ

Omenirii sănătoasă îi place eroul, acela care face cinste rasei umane, învingătorul cu inteligența și cu avântul ai ostilității naturii.

FRAY FELIX LOPE DE VEGA (1596-1635) poet dramatic spaniol

CORRIDA

Un taur furios dă buzna dinspre poartă, cu capul în pământ, cu ceafa încrețită, de semne-acoperit din frunte pînă la crupă, temut pentru cruzimea-i de cînd se află-nchis; o stea pe-o palmă albă, ca semn, cu fierul roșu, stăpînul i-a făcut; cerbicea-i e mai groasă decît a tuturor iar coarnele-s unite și nările deschise.

(Din „Frumusețea Angelicăi”) În românește de Florica BONIFACIU

ȘT. O. IOSIF (1875-1913)

ICOANE DIN CARPAȚI

Un șuier lung — gem osii ferecate. Un strigăt viu — nebul de libertate! Pe roți uruitoare Vagoanele urnite Alunecă ușoare Mai iute, mai grăbite, Dar inima-mi nebulă Mai iute-or vrea să meargă Si bate-n piept, să-l spargă, Să zboare-n lumea largă De-atîta voie bună!

Griji amărîte, zbuciumări deșarte Vă las de-acum! Vă las cu bine! La o parte! Voi n-aveți ce-mi căta la drum! Pieriți, întunecați duhuri! Sînt liber ca ciocirlița-n văzduhuri! Imi flutură părul în vînt, Și cînt, Mă cheamă-n zare munții, munții mei! Ce dor, ce dor odînc mi-era de ei!

Ce dor i-a fost poetului De freacățul brădelului, De murmurul izvorului, De fluierul păstorului, De glasul pășoarelor Si — de vecinul stelelor — De virtul Caraimanului, Ce dor, ce dor i-a fost sărmanului!

FRANCISCO DE GOYA (1746-1828)

JEAN GIRAUDOUX (1882-1944) romancier și dramaturg francez

EPIDEMIA

Ce minunată deosebită, pe obrazul atletului învins, între sudoare și lacrimi. Imi place să presar cu sprinturi drumu-mi către moarte. Alergarea, pentru sporturi, e ca geometria pentru științe. Ultimul viraj: alergătorul intră în fatalitate. Ce trist ar fi să vezi aruncătorul de suliță omorînd o pasăre. Eroii basmelor cu zîne își petrec timpul bătînd recorduri.

(Din „Note și maxime”) În românește de Victor BÂNCULESCU

LUIS DE CAMÕES (1525-1580) poet clasic portughez

ÎNOTÎND ÎN MARE

Și-atunci, făcîndu-și de pe puncte vînt. Se-azvîr pe rînd în lunțile sprînzare. Sar alții în al valului frămînt Și-i zgîlție a mării fremătare; Cu sufletul hain de groază frînt, Mai bine se avîntă-n larg de mare Decît să-nfrunte-aici minia dreață Și crunta răzbunare ce-i așteaptă.

(Din epopeea „Lusiada”, cîntul II, 201-229).

În românește de Aurel CÔVACI

ETTORE DE ZUANI (1897-1953) scriitor și eseist italian

MIRACOL

Numai fotbalul a reușit să învingă melancolia lungilor după-amieze dumniacale.

RUGĂCIUNE

Rugăciunea cea mai fierbîntă este aceea pe care o înalță alergătorii, în genunchi pe linia de plecare, așteptînd ca starterul să dea semnalul printr-un foc de pistol. Nici unul însă nu izbuteste vreodată să pronunțe ultimul cuvînt, pentru că focul, așteptat cu atîta încordare, seosește întoideana pe neașteptate.

(Din „Olimpiade”) În românește de P. TALES

NICOLAS GUILLEN (n. 1902) poet cubanez

MICĂ ODĂ PENTRU UN BOXER NEGRU CUBAN

Mănușile tale legate la extremitatea trupului tău de vevești și punch-ul surusului tău. Nordul e mîndru și aspru, boxerule. Același Broadway, ce se golește ca o arteră pentru a urla împrejurul ringului unde tu salți ca o modernă maimuță elastică fără resortul frînghiilor, fără-ncordările clinch-ului; același Broadway, pe-a cărui gură de pepene se-nlînde groaza cînd îți urmărește pumnii explozivi și noii tăi pantofi de lac; același Broadway, e cel care-și lungeste botul cu limba lui enormă, umeză, pentru a linge lacom tot singele plantațiilor noastre de trestie de zahăr.

Desigur, nu cunoști atîtea de-ale noastre și-atîtea de-ale lor, fiindcă antrenamentu-i aspru și mușchii trădător și trebuie să fii ditamai taur cum vesel spui, pentru ca lovitura să doară cit mai tare.

Engleza ta, un pic și mai precară ca slaba-ți spaniolă, îți folosește doar ca, sus, pe ring, să înțelegi ce mestecă în slang-ul lor mandibulele celor pe care tu-i dobori jab după jab. Poate-n realitate, atît țî-i de ajuns, deoarece — precum gîndești, desigur — acum ai locul tău. La urma urmei, bine-i să tragi în punching-ball și să-ți păstrezi suplețea prăjîndu-te la soare, să salți, să asuzi, să-noți și-apoi de la săritul corzii pînă la shadow boxing și de la dușuri la sufragerie să teși lucind, subțire și puternic ca un baston lucios și proaspăt cu agresivități vii de black jack. Și-acum cînd Europa se dezbracă ca să-și prăjesească, stînd la soare, carnea și caută-n Harlem și Havana jazz-uri și dans, să strălucească negrul cînd bulevardu-aplaudă și-n fața abilor învidioși să le vorbească-n limba lui pe șleau.

(1929) În românește de Eugen JEBELEANU

TORQUATO TASSO (1544-1595) mare poet epic Italian

ARTA SCRIMEI

Rău apărât de spadă și de scut, Tancredi spre păgîn întoarce coapsa; acela, alergînd ca să-l lovească, descoperită-și lasă partea stingă; respinge-atunci, Tancredi, cu o lovitură, a dușmanului armă și-l rănește; lovindu-l, se retrage-n grabă, se stringe-n el și-și întărește garda. Mîndrul Argante, care se privește, pătat de propriul sînge șiroind, cu spaimă se frămîntă și suspină, turbat, nebul de chin și de durere; strît atunci, năvalnic, de minie, înalță vocea și, cu ea, și spada, se-ntoarce să lovească, dar durerea în umăr îl împunge cu cruzime. Așa cum în pădurile de munte, străpunsă de al sulțel tăig, ursoaica singură spre armă se aruncă și-nfruntă, temerar, pericole și moarte, la fel, circaziianul neîmblinzit devine, rană la rană adăgînd, rușine la rușine. Și lată că plăcerea răzbinării disprețuiește riscul, uînd de apărare. Și, contopind cu temerarul dor neobosită forță și vigoarea, cu-atîta patimă rotește spada, că tremură pămîntul și cerul se clintește. Nici să lovească n-are timp Tancredi, nici să se-acopere, nici doar ca să respire; și nu găsește timp să se ferească de forța lui Argante cea dezlănțuită. Tancredi, ghemuit, în van așteaptă să treacă a loviturilor furtună; cînd stă în nemiscare, cînd se-nclipește, ducîndu-se-n ocoluri, cu pași meșteșugii; dar, chiar dacă păgînul cel mîndru nu se lasă, e forța care, înec, îl părăsește. Și, vîlăguit, rotește încă spada, cu cit mai mare violență poate. Arta și rațiunea minia le supune și furia hrănește și îndoiește forța. Cînd lasă spada-n jos, străpunge sau despică sau zala, sau cămașa; nu-i lovitură-n van. De arme semănînd pămîntu-i și armele de sînge presărate; sînge și sudoare. Și spadele sînt fulger ce scînteie, Sînt glas de tunet, trăznet ce lovește.

(Din „Ierusalimul eliberat”, VI, 43-46) În românește de Stela PETECEL

MARTIAL (Marcus Valerius Martialis; c. 40-c. 104) poet epigramist latin

DESPRE ÎNOTĂTORI

Învăluise totul cîntul blajin al Nereidelor Ce-n apă fel de fel de lucruri înfățișau pe rînd: Tridentul cu colți aspri sau ancora curbată Credea că e o vislă, credea că e o navă Și-al lui Laconum licăr, cel drag năierilor Și vele-n vînt umflate păreau a se vedea. Asemenea minuni, cine avu ideea, în apă să arate? Sau de la Thetis, Cezar le-nvăță sau, de la dînsul, ea.

(Din „Despre spectacole” - 26) În românește de Sebastian BONIFACIU

GUSTUL ANTOLOGIILOR

I deea acestei pagini ne-a fost sugerată de o foarte interesantă inițiativă a revistei olimpice spaniole „Citius, Altius, Fortius” care (în tomul II, fascicula 4) a reunit o antologie a literaturii latine cu temă sportivă. Lăbitorii de cultură sportivă parcuru cu voluptate aceste pagini în care aproape fiecare semnătură este subiect de enciclopedie: Vergiliu, Horatiu, Marțial — pentru strămoșii latini, Rahelais și Montherlant — la francezi, Dante și Saba — la italieni, Lope de Vega și Garcia Lorca — la spanioli, Camoes — la portughezi. Și am citat doar cîteva extreme.

Pentru a oferi cititorilor noștri doar o mostră din vocația poetică a scriitorilor de origine latină care nu au ocolit tema sportivă, iată această pagină, cu totul incompletă, ce-și propune doar să deștepte gustul pentru lecturi viitoare. Nu escudem nici gîndul tainic că, poate, într-o zi, contaminată de preferința noastră, dar și impresionată de nebănuita întindere a posibilităților, editura „Stadion” va relua seria antologiilor largi, universale (nu numai de literatură latină), comînd un neprețuit act de cultură sportivă. (vib)

MICHELANGELO BUONARROTI (1475-1564)

LUPTĂTOR

(Muzeul Stedelijk - Amsterdam)

PAUL VALERY (1871-1945) poet și eseist francez

VISLAȘUL

Lupîndu-mă cu fluviu, mă smulg visele mele. Incet, fără de voie, de maluri zîmbitoare; Aștept, o, suflet, cu minii de visle grele, Să se incline cerul spre palele ușoare. Gîndu-mi absent, ochiul — de frumuseți furat, Lasă în jur, murînd, cercuri de unde; Lumea de frunze și de foc ce o străbat Vreau s-o sfîșii cu largi lovituri surde. Arbori pe care trec — naiv reflex cuminte — Apă de crengi piclăță și pace o-mplînirii.. Despica-le, o, barcă, și cere unduirii Curgînd, să nimicească aducerile-amînte. N-a-și suferit vreodată, voi, farmece-ale zilei, În luptă cu un răzvrătît ce-și caută apărare. Dară, așa cum sorii mă răpiră cîndva copilăriei, Mă voi întoarce la izvorul unde și-un nume moare. În van, brațe fluide de nimfă pluitărice Impiedică și-ncurcă miinile-mi islovlte;

(Din „Poésies”) În românește de Stela PETECEL

Dumnicile unui nesportiv SPAȚII ACTIVITĂȚILOR RECREATIVE

Drumzi, când, în ciuda soarelui vesel de Prier, mai băteau niste vinturi învâlmăgite peste Capitală, care puteau face din puțină marea o virtăleală de șuvițe spoite cu varul timbrului, înci nu mă despărțeam încă de pălărie, mîncea unor copii, ce jucău fotbal în stradă, mi-a luat-o din cap într-o clipită. M-a necăjit împlinirea, fiindcă în la pâlăria asta de culoare bostanilor răscopti, pe care am cumpărat-o în Praterstern mai demult, și nu-mi prea suride s-o nădăvălă în praful de pe macadam. Pe copii însă, care m-au confundat cu bara unei porți mobile de fotbal, nu m-am putut supăra, înțelegîndu-le nevoia de joacă, mai ales că se aflau în scurta lor vacanță de primăvară, cînd energiile tinere se trezesc la noua viață a anotimpului, simulent binevenit pînă și la vîrstele mai înălate. Se jucău copii, în plină stradă, așa cum se joacă în multe alte cartiere ale orașelor moderne, din lipsă de spații corespunzătoare pentru activitățile motrice recreative ale tîneretului.

Am făcut atît de multe pentru îndestularea simpatizilor sportive ale generațiilor ce ne urmează, încît România ce...

a activităților recreative, ca jocul cu mingea, alergările de tip slalom, trecerile de obstacole mici, terenurile de tenis și chiar un minimum de aparatură pentru gimnastică. Ele oferă o deslindere plăcută și un mijloc de canalizare rațională, utilă, optimă a energiilor tinere.

George SBARCEA

SPORTUL ÎN MAXIMAFILIE

În sala mică a Palatului Republicii a fost deschisă Expoziția de maximafilie Franța — România, cu peste 50 de expozanți din cele două țări.

George SBARCEA

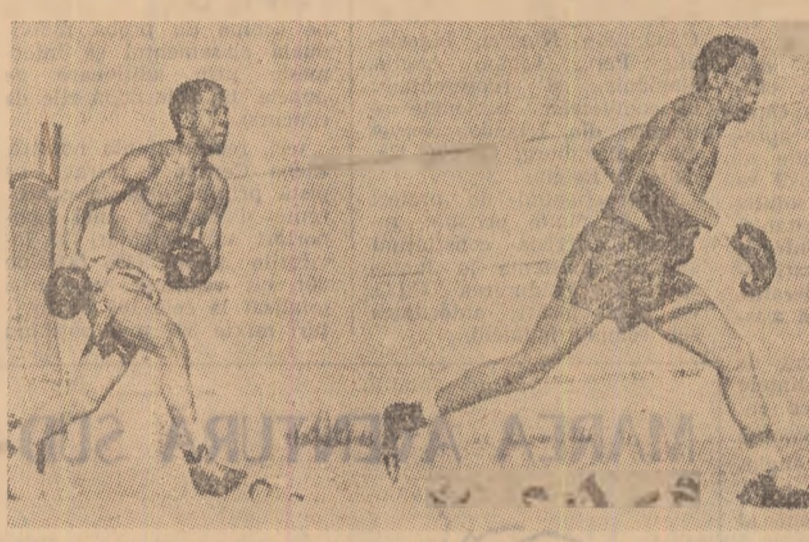
lecție „Sport”. Vîrsta expozanților 9—12 ani, elevi de la școlile elementare 160 și 193 din Capitală.

George SBARCEA

A FOST DESCOPERIT MORMÎNTUL SOLDAȚILOR DE LA MARATHON

Nu este un secret pentru nimeni că cea mai lungă alergare din probele clasice ale atletismului poartă numele locului vestitei bătălii a grecilor antici cu armata invadatoare a persilor. Se știe, de asemenea, că maratonul inaugural s-a disputat în 1896, în cadrul primei ediții a Jocurilor Olimpice moderne, chiar pe traseul parcurs de soldații care a anunțat victoria, cețatăii Atena.

De curînd arheologii greci au descoperit într-un tumul căzuți în această bătălie celebră, care a avut loc în anul 499 î.e.n.

Fuga-i rușinoasă, dar...

În cursul unui meci de box disputat în provincia sud-africană Natal a putut fi surprinsă această ciudată imagine în care challengerul Joe Sibisi pare să-l fugărească în ring pe campionul semi-mediu Absalom Kubheka.

produce figura ilustrului părinte al olimpiadelor, pe care este aplicată o marcă poștală din Republica San Marino, înfățișîndu-l pe Pierre de Coubertin, maxima fiind obligată cu o ștampilă datată 28.VIII.1958 — Poșta Aerliană — SAN MARINO.

pescuti sportiv, navigatori, porturi și propagandă maritimă, semnată Le Bigot Hervé din Paris, colecție care aduce un plus de inedit expoziției.

III. ÎNCHEIERE

Interlocutorul meu și-a aprins pipa și a început să picteze iluștrii din ea.

— Te-ai înfierbîntat. — Da, dar am și terminat. Sint sigur că dumneata ai sesizat, din tot ce ți-am spus, exact ceea ce trebuia să sesizezi. Să nu crezi că astă înseamnă din parte-mi un fel de rouseau-ism cam întîrziat și desuet. Nu. Tă-rănucile de la Trianon-ul cel mic ale Mariei Antonette, fostă arhiducesă de Austria și regină a Franței anilor pre-revoluționari (și-o spun, așa, în trecut, mai ales dumitale care ești franceză) m-au intristat întotdeauna, deoarece se pare că în ultimul timp au devenit pentru noi model în materie. În schimb, am fost, mîncat de cabanele și casele de forestieri răcite unde nici nu te gîndești, luminate noaptea de o singură ferestă, imbiator care chemare printr-un trunchiul, iar acolo, o-mul dintr-însele să fi sigur că-i gata să-ți aștearnă o mă-măliea cît un soare galben pe-tan de Siquetoz, să-ți fîrăcă niște ouă și să-ți pună alături o bucată de caș și cîteva fire de ceapă cu gust de pădure.

venă aproape 80 de ani. N-am rîni să-ți descriu cum era cabana aceea, (șo închipui: sufragerie cu cîmîn de fier forjat în care ardea focul, coarame de rezi și bănuți agățate pe pereți, cîens vechi cu cuc și grăuții de aramă, mobile în înșegit pliate, falante albastre de Troms. După ce-au mîncat profesorul a umplut un bid de lemn cu lapte de oaie, și l-a dus atîră: la ușă, era prinsă o polițioară. Profesorul a pus bidul pe cîș și a întrebă prietenul meu.

— Chiar vine? a îndrăznit prietenul meu să zîmbescă. Poate-i bea o vîlpe sau altă sălbătică. — Poate, a răspuns încet profesorul norvegian. Poate... dar aici s-a pus bidul asta de cînd mă știu eu. Tatăl meu, bunicii și bunicii-bunicii meu tot aici l-au pus. De cînd ducează caș s-a pus bidul aici.

istoria lui Homo Sapiens este în ultimă cenșă istoria cunoașterii și su-punerii naturii inconjuranțoare. De-a lungul mi-le-nilor, omul a admira-t natura, a proslăvit-o, a cîntat-o, a descris-o în versuri și proză, a zăbrăvit-o pe pin-zole lui Velasquez, Breughel sau Gricorescu, dar a și cer-cetat-o cu ochi iscoditori pen-tru a-i smulge taincele. Mate-maticii antici i-au dedus ÎN-FINITATEA prin enunțarea teoremei a atomului, Mendee-leev i-a făcut radiografia și a fixat-o în genialul său ta-bel, Lavoisier i-a stabilit ETERNITATEA prin permanen-țarea transformărilor mate-riale, iar Darwin a studiat și enunțat legile fundamentale ale adaptării și evoluției spe-ciilor. Geniul uman care a descoperit focul și roata, electricitatea și energia ato-mică, vaccinul și penicilina, navele cosmice și televiziunea în color, continuă să sfideze-căzătoare natura cu aceeași ne-obosită ardore și pasiune ca și în trecut.

Sub acțiunea omului, uni-versul contemporan se trans-formă continuu. Peisajul țăr-ilor industrializate ca și al celor pe cale de industrializa-re, suportă spectaculoase modifi-cări. Betonul, fierul și masele plastice se extînd tot mai mult în afara orașelor, reduc treptat dimensiunile cîmpurilor și pădurilor... Într-o singură viață de om, orașele devin superorașe, iar safele orașe. Municipiile devin intel-ctuale, iar lucrătorii agrico-li devin mecanici și electri-cieni.

Dar, în dialectica acestei dezvoltări survin și elemente contradictorii. Omul smulge bogățiile pămîntului și le prelucurează în mod tot mai complex pentru bunul său trai, pentru dezvoltarea civili-zației, dar tot el reduce sistematic zonele verzi, poluează...

conservarea speciilor pe cale de dispariție, la puritatea aerului pe care-l inspirăm și a apelor pe care le folosim.

RÎNDURI DESPRE NATURĂ ȘI PROTEJAREA EI

În școală, acolo unde sint pregătite viitoarele generații, să se predea măcar noțiuni elementare de ecologie, cu mare aplicație practice în excursiile pe care te organizează școlile.

risme de a părăsi tradiționalele trasee duminicale dintre care cel mai frecvent din țară rămîne tot cel de pe Valea Prahovei, cu toate că trasee optime, ca cel de pe Valea Teleajenului sau a Dim-boviței, oferă ochiului o în-cîntare incomparabil mai mare, prin varietatea peisajului. Rețeaua hanurilor, popa-surilor și campingurilor s-a extins și asta este bine. Dar vrednicia lui Mercur nu re-

ziciera focului sau a vînatu-lui. Extinderea unor învîntu-nuri și reguli, așiate vizibil, ar contribui la o mai bună conservare a acestor locuri de sănătate și agrement. Este cazul de asemenea, să se inter-zică cu desăvîrșire spălătul mașinilor în riurile de munte, practică devenită foarte rîspîndită pe Valea Timișului și pe altele cu trafic mare. Nu mai vorbim de acei excursio-niști care țin să-și marcheze prezența prin reziduii culi-nare, prin încrustări pe copaci sau prin cantitatea flo-riilor pe care le culege, descori cu rădăcină cu tot.

Ar mai fi de amintit și dăunătorul obicei al unor copii (cărora nimeni nu le atrage atenția), de a distruge cuburi de păsări sau furnicare. Asemenea deprinderi, ca și altele asemănătoare, duc la degradarea florei și faunei din locurile de excursii. Iar dacă efectele acestei degrada-ri nu sint vizibile imediat, fără îndoială că ele nu vor întîrzia să se facă simțite în anii următori.

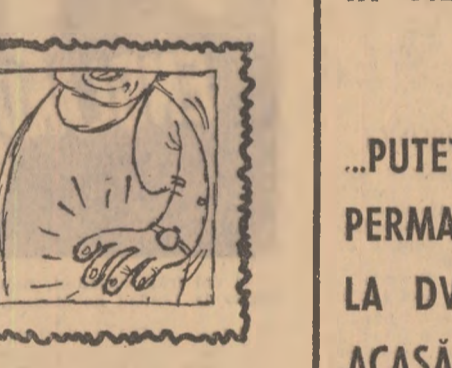
Ar mai fi de amintit și dăunătorul obicei al unor copii (cărora nimeni nu le atrage atenția), de a distruge cuburi de păsări sau furnicare.

Ar mai fi de amintit și dăunătorul obicei al unor copii (cărora nimeni nu le atrage atenția), de a distruge cuburi de păsări sau furnicare.

Ar mai fi de amintit și dăunătorul obicei al unor copii (cărora nimeni nu le atrage atenția), de a distruge cuburi de păsări sau furnicare.

RĂSPUNDE

ING. ION GAVRILESCU, PLO-ESTI. În legătură cu faptul că sorții au dus echipa noastră, în grupa a III-a, alături de marile echipe ale Braziliei, Angliei și Cehoslovaciei — ați făcut un carton:

ÎN VÎLTOAREA CAMPIONATULUI MONDIAL DE FOTBAL... MEXICO 70

Advertisement for 'miraj' TV, featuring a soccer ball and a television set.

CUPON DE CONCURS form with fields for name, address, and group selection.

LOTTO-PRONOSPORT advertisement with details about prizes and participation.

miraj advertisement with technical specifications and pricing.

